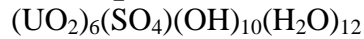

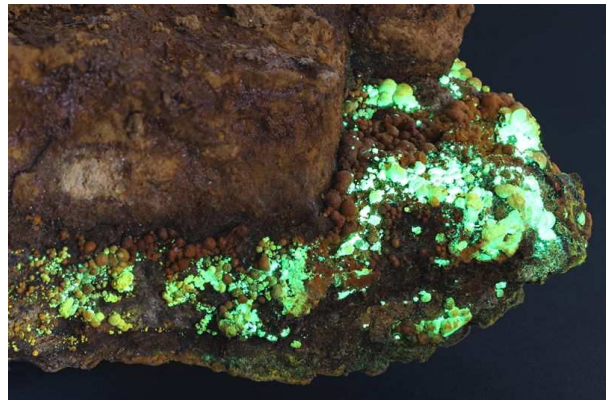
Uranopilit

H. Dauber (1854)

Poprvé byl popsán z Jáchymova pod názvem „*basisches Uransulfat*“ v roce 1854 Dauberm. Název uranopilit mu dal až Weisbach podle obsahu uranu a řeckého výrazu pro plst', vystihující charakter agregátů drobných krystalů uranopilitu a jejich hedvábný lesk.

Uranopilit vždy tvoří krystalické agregáty složené z nahodile orientovaných drobných krátce jehličkovitých krystalků. Barvu má intenzivně jasně žlutou se zelenavým nádechem. Lesk je silně skelný až hedvábný, v ultrafialovém světle uranopilit září velmi intenzivně žlutozeleně. Běžně ho doprovází sádrovec, často minerály ze skupiny zippeitu, vzácně johannit, schoepit, becquerelit, výjimečně i uranové karbonáty.

částečně limonitizovaný uranopilit na denním světle a pod UV zářením

(Jáchymov-Eliáš, žíla Fluder, 1979)

uranopilit

(halda Schweizer, Jáchymov, 2001)

uranopilit

(štola Giftkies, Jáchymov, 2002)